

Marskalken iført sin Arbejdsuniform. Galla-Uniformen kan ikke beskrives — den er intet mindre end et Mareridt.

VERDENS MINDSTE KONGERIGE

— hedder Elleore og ligger i Roskilde Fjord. Kongeriget er »lukket« Land for Udlændinge og meget faa er de facts, der til Dato er sivet ud om Riget. Gennem en af vore Medarbejdere, der er Statsborger i Kongeriget, har MANDENS BLAD imidlertid nu indhentet Tilladelse til at fortælle om Riget, og vi bringer her — som det første Tidsskrift i Verden — en sensationel Artikel om det lykkelige, lille Land.

Af Rigs-Autor WILLY BREINHOLST

FYRSTENDØMMET Monaco ved Genabugten er med sine 21,6 km² et meget lille Rige. Man skulde forsværge, der fandtes mindre. Og dog, det gør der. Kongeriget Elleore i Roskilde Fjord er med sine 14 Tønder Land langt mindre — Verdens mindste Kongerige.

Det grundlagdes i Aaret 1944 af Societas Fin-dani, en Kreds af danske Borgere, der var blevet trætte af Tidens mange Restriktioner, Mørkelægnin-gen og de spar-somme Tilde-linger af svensk Valuta, og nu vilde begynde for sig selv.

Men for at grundlægge et nyt Rige, maatte man nødvendigvis have en Plet Jord — og allerhelst en Ø. Først havde man Kig paa en pæn stor Ø i den stockholmske Skærgaard, men Svensker-

ne vilde ikke af med den — i Stedet købte man da den berømte danske Ø Elleore i Roskilde Fjord (hvor den herostratisk berømte Filmpioner Ole Olsen i 1907 lod optage Filmen »Løvejagten«, der gik sin Sejrs-gang over det meste af Verden og skaffede en Masse Penge til Danmark. Som bekendt slap Ole Olsen et Par Løver, en Hest og et Gedekid løs paa Elleore — lod Løverne gøre Kaal paa Hesten og Kiddet — og kæmpede selv en god Kamp mod Løverne, medens Kameraerne snurrede!).

Kongeriget Elleores første Regent blev Kong Erik, (der, hvis man gaar ham paa Klingen, vil vise sig at være identisk med den kendte danske Skoleinspektør Erik Valeur, p. T. Villa Miramar, Menton, Sydfrankrig). Forinden Kong Erik blev kronet, maatte han underskrive en Haandfæstning, der ikke levnedede ham for 2 Skilling Magt.

Rigets Raad bestaar af en Præsident, Vicepræsident, Overkøbmager, Protokolchef, Ceremonimester, Cantor, Seglbevarer, Konsulent, Kapellan og Marskalk. Disse ti kloge Mænd kan Kong Erik takke for den tunge Haandfæstning, og det kan derfor næppe undre, at Kongen aflønner sit Raad paa det usleste. Det vise Raad har derfor maattet søge sig forskellige mere eller mindre indbringende Stillinger i det meget arbejdende Naboland Danmark! Vicepræsident Hans Neerbek har saaledes taget et Job som Magister, Cantor Tor-

Ceremonimesteren oplæser Haandfæstningen med gravitetisk Røst ..

Folkets jublende Hyldest skyller mod Kong Erik af Elleore, og han lukker betaget Øjnene til Larmen stilner af.

Rigs - Autor Willy Breinholst. (Bemærk Kalvekrøset og Digterglimret i Øjnene).

ben Nielsen sidder som Bibliotekar paa det kgl. Bibliotek, Protokolchefen *Hans Bang* virker som Magister, Konsulent *mag. scient. J. Boëtius* er tilknyttet den danske Stats plantepatologiske Institut, Marskalk *Erik Neerbek* er Premierløjtnant i den danske Hær, Sejlbevareren *Hogh Olesen* arbejder som Magister ved en københavnsk Lærestanstalt o.s.v.

Arveprins af Elleore er en dansk Prins: Prins Haralds Søn, H.K.H. Prins *Gorm*.

Den danske Organist og Komponist *Chr. Geisler* er Overkammerherre og tager sig af visse ceremonielle Hverv ved Hoffesterne, Kongeriget Elleore kan opvise én Jarl, Jarlen af Bjørnebo (identisk med den danske Undervisningsinspektør *O. Bjørneboe*). Gestandt i Nabolandet Danmark er Skoleinspektør *Ejler Nielsen*, Frederik Barfods Skole, Rigets Ærkebiskop (den kendte københavnske Præst *Oluf Rothe*) virker samtidig som Biskop, Provst og Præst og sammenkalder med passende Intervaller sig selv til Synode.

Alle Statsinstitutionerne er underlagt Rigets Raad. Saaledes tager *Statskancelliet* sig af Lovtydning og Jurisprudens. *Externe Kancelli* driver Udenrigspolitikken og *Interne Kancelli* den indenrigske. *Direktoratet for Almeensikkerheden* tager sig af Politivæsenet, og *Generalitetskollegiet* styrer Landmilitisen (Krigsmagten) sammen med *Generalitetet* (der nærmest svarer til Generalkommandoen i Danmark). Det vil føre for vidt her at komme ind paa alle Statsinstitutionerne, kun skal nævnes, at der selvfølgelig ogsaa findes et »Kontor for uafgjorte og uekspederede Sager«!

Kongeriget Elleore har sit eget Rigsvaaben med Løver i Skjoldet, ikke saa mange som i det danske — man har været mere beskeden og holdt sig til to. De elleorske Frimærker udmærker sig ved at være trekantede.

Kongerigets Flag, *Ellebrog* kaldet, er rødt og hvidt som det danske, kun er Korset irsk, d.v.s. det sidder paa skraa fra Hjørne til Hjørne. Kongerigets officielle Rigsorgan hedder »Ellebladet« og minder i Opsætning og Typografi om det danske »Statstidende«. Under »Officielt«, der fylder en foruroligende Del af Organet, kan man i hvert Nummer finde en usandsynlig Mængde Udnævnelser. En dansk Kaptajn udnævnes saaledes til Oberstsvagtmester i Elleores Landmilitis, en dansk Premierløjtnant til Major i samme Landmilitis (hvad siger den danske Generalkommando til det, er det lovligt?). Videre: »Det har behaget Hans Kongelige Mayestait at udnævne Heraldiker N. N. til Navigationsinspektør, Redacteur N. N. til Konsumtionsinspektør« o.s.v. End ikke en Udnævnelse til kgl. Hof-Værnemager savnes!

Det er helt uhyggeligt, som det hag-

ler ned med Ordenstildelinger i det elleorske Rige. Kammermester Fru N. N. tildeles Hæderstegnet af 1. Klasse, Fanejunkeren N. N. Hæderstegnet af 2. Klasse, Kongerigets Marskalk (Landmilitisens øverste Chef) indstiller sig selv til Ridder af Elleore, og Hans Kgl. Mayestait deler diverse Ordener ud med rund Haand (under Trusler om Statskup!).

Et mærkeligt Rige! Skal vi tage en lille rask Tur dertil! Søetaten har fire Skibe — alle forstandsmæssigt indkøbt i England af Rigets Marskalk — og vi afgaar fra *Veddelev Havn* med Defensionsskibet »Ellephanten«, vinker Farvel til Danmark og anløber efter en god halv Times Sejlads Kongeriget Elleores eneste og dermed største Havn. De uniformerede Toldkontrollører underkaster vor Bagage et kritisk Gennemsyn — ingen faar Lov at slippe igennem Tolden, hvis man konstaterer, at Vedkommende ikke forsøger at smugle et passende Kvantum Spiritus og Tobaksvarer i Land! Vore Pas kontrolstemples, og vi faar udleveret Rationerings- og Købekort (udstedt af Kommercekollegiet og hovedsageligt gældende til læskende Drikke). Det første vi gør, naar vi betræder Elleores Jord, er at stille vore Ure 12 Minutter tilbage, thi paa Elleore gælder endnu den *Nationaltid*, der blev afskaffet i Danmark i 1893, da man gik over til *Normaltid*.

Det er saa heldigt, at vi er kommet

til Elleore paa en af de store, nationale Festsdage — hvoraf der findes et Utall Præcis Kl. 14 tager Festlighederne deres Begyndelse. Dagen i Dag hedder »Alle Ellers Dag« og hele Folket samles foran Kongens Residens *Braadeborg*, Landmilitisen i sluttede Formationer. Slottets Porte smækkes paa vid Gab, der lyder kraftige Trommehvirvler og skingrende Trompetfanfarer — og Hans Kgl. Mayestait Kong Erik af Elleore kommer ud, fulgt af Rigets Raad i farvestraalende Uniformer. (Noget operetteagtigt er der unægteligt over hele Ceremoniellet, men som allerede fortalt — hele Riget er ikke meget over 14 Tønder Land. Operetteriger er vist sjældent mere!). Værdigt og under Fotografiapparaternes idelige Knipsen, skrider Kong Erik og hans Følge ned mod de ventende Skarer. Oberstsvagtmesteren melder af, Hans Kgl. Mayestait takker og skridter Fronten af, hvorefter Folket begiver sig til Tingstedet, hvor Hoffet skal holdes. Kong Erik er i godt Lune og brænder gentagne Gange en Vits af, medens hans hele Følge ler pligtskyldigt. Præsidenten aabner Hoffet, og Kongen holder en Tale til sit Folk, hvorefter han overrækker et Patent som Kommerceraad til en af sine Undersaatter. Præsidenten vil ikke staa tilbage for sin høje Konge, men lader en Ordensbyge regne ned over fortjenstfulde Borgere. Folket jubler, og Oberstsvagtmesteren drager Om-sorg for de nødvendige Trommehvirvler.

Midt under Festlighederne faar vi Lejlighed til at veksle et Par Ord med Vicepræsidenten Hans Neerbek, der er i usædvanligt godt Humør, eftersom Dagen har bragt ham fire Ordener og tre Forfremmelser, hvoraf han har indstillet sig selv til de to, og beder ham i sin Egenskab af Direktør for Kongeriget Elleores In- & Externe Kancelli besvare et Par Spørgsmaal af almen Interesse.

— Først vil De maaske, Herr Vicepræsident, sige os: Er Deres Land i Stand til at brødføde sig selv?

— Desværre ikke. Der har ganske vist været Planer fremme om at oprette et Par Bryggerier, men da alt legemligt Arbejde er bandlyst i Kongeriget Elleore, har disse Planer ikke kunnet realiseres. Vi maa derfor importere, importere og atter importere...

— Hvorledes er Forholdet til Nabolandet Danmark?

— Man synes i Danmark at betragte os med ganske samme Sympati som den, hvormed en Nordmand ser paa en Svensker, en Dansker paa en Islænding eller en Færing paa en Dansker.

— Har en Dansker nogen som helst Chance for at blive Statsborger i Kongeriget Elleore?

— Ja, han har ganske de samme Mu-

Tegning af Jørgen Mogensen

ligheder for at opnaa Statsborgerskab som for Eksempel en Bantuneger, en Eskimo eller en Sioux-Indianer.

— Er det mandlige eller kvindelige Befolkningselement i Overtal?

Svaret kommer med Eftertryk:

— Der er absolut ikke for mange Piger.

— Hvorledes med Fødselshyppigheden?

Vicepræsidenten lægger Ansigtet i alvorlige Folder. Hans Blik søger en Flok solbrune, legende Elleunger, der springer glæde omkring i Slottets Nærhed. Saa kommer Svaret, halvt fraværende lyder det:

— Det er muligt, der burde gøres noget — men hvad?

— Hvorfor er Elleorerne et saa tilfreds og smilende Folk?

— Mon ikke, fordi vi som vort Motto har valgt: *Spræng Livremmen ud!* — og fordi vi efterlever dette Motto . . .

Vicepræsidenten træder frem til Tingstedet med et anseligt Bundt Bestallingsbrev. Han bliver staaende nogle Sekunder og skuer ud over alt Folket, før han oplæser sin Røst. Der gaar et Gys af Betagelse gennem alle Elle-Pigerne. Minsandten om ikke deres Vicepræsident er blevet Ridder af Elleores gyldne Løve.

Hoffet fortsættes i rum Tid — med Taffel, Phieselskydning og Hofbal — hele Folket deltager deri, man fester til den lyse Morgen, og først da Solen rund og rød stiger op af Havet i Øst, falder der langsomt Ro over det sorgløse, lille grønne Ørige . . .

Hvorledes ser det for en lille, forlystelsessyg Stat som Elleore ud med Statsbalancen? Riget maa da køre med et drønende Finansunderskud? Næe, nej, slet ikke. *Societas Findani* afholder alle Udgifterne. Statsborgerne har bare alle Rettighederne — og ingen Pligter! Men hvordan bliver man Statsborger? Er det svært? Ja — grumme svært! Man maa udfylde en Række Ansøgningskemaer, som indsendes til *Societas Findani*, der lader dem gaa videre til Elleores vise Raad, der i de 99 af 100 Tilfælde giver dem videre til Interne Kancelli's Kontor for uafgjorte og uekspederede Sager. Raadet er faktisk pisket til at følge denne rigoristiske Fremgangsmaade, da i modsat Fald hele Skandinavien i Løbet af kort Tid vilde blive ganske affolket. Og kan man forsvare at lade Regeringerne sidde helt alene tilbage med alle Vanskelighederne? — Iøvrigt oplyser Kongeriget Elleores kgl. privilegerede Landmaaler paa Forespørgsel, at der højst kan skaffes Plads i Kongeriget til 100.000 Personer — og saa regner man endda med 2 Mand pr. Kvadratmeter! Den kgl. Landmaaler tilføjer optimistisk, at der, naar det er Lavvande, kan skaffes Plads til 20.000 flere . . .